

Kümnise peesod

Alan Iván Ruiz Ontiveros

(Põhineb tõestisündinud lool)

Sofia ärkas vara. Täna oli väga eriline päev. Ta läks oma tädi ja onu garaažimüügile morsi müüma. Ema valmistas talle suure kannutäie morssi.

Sofia valmistas sildi. Ta kirjutas sellele oranžide ja kollaste tähtedega „Morssi!“. Ta kinnitas selle

väikese laua külge ja võttis siis istet ning ootas.

Peagi möödus sealt üks mees. „Kas ma saaksin ühe topsitäie?“ küsis ta. Ta pani Sofia purki mõned peesod.

„Loomulikult!“ ütles Sofia. Ta valas mehele topsitäie morssi.

Inimesed tulid vähehaaval garaažimüüki kaema. Ja vähehaaval ostsid nad maitsvat morssi. Hommik möödus rõõmsalt. Peagi oli kogu morss otsas.

Sofia raputas oma purki. Peesod kõlisesid. Tal oli nii palju peesosid!

„Tubli töö!“ ütles isa.

Sofial polnud kunagi nii palju raha olnud. „Ma ostan endale jojo!“

Isa naeratas. „Kas sa tead, mida meie emaga teeme, kui me raha teenime?“

Sofia raputas pead.

„Me maksame kümnist,“ ütles isa.

„Taevane Isa andis meile kõik. Ta palub, et annaksime Talle veidi tagasi. Me maksame kümnist, kuna me armastame Teda.“

Sofia naeratas. Ta tahtis näidata Taveasele Isale, et ka tema armastab Teda.

Isa aitas Sofial peesod üle lugeda. Iga kord, kui ta jõudis kümneni, pani ta ühe peso ümbrikusse. Isa aitas tal kirjutada numbrid valgele paberilehekesele. Nad panid paberilehe koos peesodega ümbrikusse. Seejärel kleepisid nad ümbriku kinni. Sofia pidi andma selle järgmisel päeval kirikus piiskopile.

„Kuidas sa end tunned?“ küsis isa Sofialt.

„Nii õnnelikuna! Ja mul on ikka veel raha jojo jaoks.“ Ta tundis, et Tavevane Isa oli ta valiku üle õnnelik. ●

Artikli autor elab Mehhikos Chihuahua linnas.

